

[Bjørn Elmquist]

i retsbogen. Der er nogle stykker i vores gruppe, som har visse principielle betænkeligheder derved. Vi vil nødig være med til at antaste dommerens kompetence og uafhængighed og tiltroen til, at dommerembedet bliver beklædt af de bedst kvalificerede. Vi afventer derfor arbejdsgruppens udtalelser og vil se med stor interesse på, hvordan man behandler dette principielle spørgsmål.

**Leif Hermann (SF):**

Det er unægtelig en noget fredeligere debat, vi er i gang med nu, end den debat, der udspandt sig ved behandlingen af det foregående lovforslag.

Socialistisk folkeparti mener selvfølgelig, det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at der er så lang en berammelsestid for sager ved højesteret, men spørgsmålet er jo, hvor meget man opnår ved de ændringer, der er foreslået her. Hvis vi ser på sagerne om ansættelsesforhold, var der mellem 11 og 23 ankesager i årene 1981-83. Ser vi på spørgsmålet om skifteretskendelser, var der 9 skifteretsappeller i 1984. Det kan altså ikke være de ting, der udgør den store belastning af højesteret. Men i det hele vil vi meget gerne positivt være med til at drøfte de forslag, justitsministeren er kommet med for så vidt angår spørgsmålet om lettelse af presset på højesteret.

Hvad angår forslaget om at fjerne fri procesordning i ægteskabssager og visse forældremyndighedssager, er jeg enig med hr. Torben Lund, og jeg kan i øvrigt også godt på hr. Lengers vegne sige, at han er enig i de bemærkninger, hr. Torben Lund kom med. Det er muligt, at den ordning, vi har i dag med, at sagsøgte automatisk får en advokat i disse sager, egentlig er urimelig. Der var én, der engang sagde til mig: det er da egentlig underligt, at I som folkesocialister vil beskytte de rige i disse sager. Nu er det jo ofte sådan, at den sagsøgte i en ægteskabssag er den svage part, og det er nu så udvidet med sager om overførsel af forældremyndighed og spørgsmål om ophør af delt forældremyndighed. Det vil ofte være den svage part, og derfor kunne der være god grund til at fastholde ordningen.

Men det afgørende for os er, at en ændring i denne ordning skal ses i lyset af en samlet revision af retshjælpsordningerne. Vi

vil ikke, for nu at sige det pænt og fredsommeligt, forære justitsministeren 4,5 mill. kr., som kan anbringes et eller andet sted inden for totalrammen for justitsministeriets område. Så er det ganske umiskendeligt. Vi håber i øvrigt også på baggrund af den beretning, som retsudvalget skrev i begyndelsen af september, tror jeg det var, om forslaget vedrørende forbedring af retshjælpsordningerne, at vi kan få sat noget mere fart i retshjælpsudvalgets arbejde, sådan så det ikke starter på denne lidt bagvendte facon med en besparelse på et område, som kan være tvivlsomt.

Endelig skal jeg sige med hensyn til henvisningsreglerne i forbrugerklagenævns sager, at jeg heller ikke har nået at læse høringssvarene, og jeg står altså noget usikker over for, hvorvidt den henvisningsregel egentlig forekommer videre fornuftig.

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Lovforslaget består jo af sammenstykkede dele af lovforslag, der tidligere har været behandlet her, så jeg skal ikke bruge lang tid til at gennemgå det, kun komme med nogle principielle betragtninger.

Jeg mener, det er godt, hvis vi kan aflaste højesteret, og vi vil derfor være positivt indstillet på de dele af lovforslaget, der vedrører dette.

I modsætning til den socialdemokratiske ordfører betragter jeg det som en yderligere sikkerhed for funktionærerne, at der appelleres til sø- og handelsretten, som må siges at besidde særlig indsigt i den slags sager. Jeg tror, det ude i landet vil blive betragtet som et fremskridt.

Med hensyn til den nordiske konvention synes jeg nok, at der opstår nogle spørgsmål, som må forekomme ret så pikante. Vil det sige, at nu skal vi til at bruge finsk ved vore domstole? Det må det vel gøre. Færøsk, islandsk og eskimoisk må vel også være tilladt, og det kan nok give lidt vanskeligheder, men vi må vel prøve at komme igennem dem.

Med hensyn til ændringerne vedrørende retsforfølgningen for misbrug af checks og gældsbreve drejer det sig jo om en genfremsettelse af et lovforslag, der blev behandlet i samlingen 1981-82. Dengang blev det betragtet som et fremskridt for forbrugerne, og den betragtning gælder, så vidt jeg kan skønne, stadig væk, og vi vil også derfor behandle